

Personer, som ikke længere kunde faa vedtægtsmæssig Hjælp.

En ny *lovordnet* Form, der bygger paa samme Mangel paa Princip, kan Mindretallet derfor ikke tiltræde.

Hertil kommer, at ved en midlertidig Lovgivning som den her foreslaaede vil man — efter Mindretallets Mening — lægge væsentlige Hindringer i Vejen for Genoptagelse af et energisk Arbejde for Opretelse af Krisekasser, hvilken Vej til Støtte for arbejdsløse, der har opbrugt anden Hjælp, Mindretallet langt foretrækker for den her anviste.

Medens tidligere Lovgivning, selv om den med Hensyn til fortsat Hjælp med Rette favoriserede Arbejdsløshedskassemedlemmer, dog ogsaa aabnede Adgang for Ikke-Medlemmer til Hjælp, tager nærværende Lovforslag slet intet Hensyn til saadanne, hvilket Mindretallet ikke kan billige.

Vel er i Henhold til § 3 Gyldighedstiden begrænset, men ikke til nogen bestemt Dato. Den er gjort afhængig af Vedtagelsen af en ny Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring og kan saaledes befrygtes at blive lang, hvorved Mindretallet af ovennævnte Grunde maa nære den største Betænkelighed.

Men hertil kommer som afgørende for Mindretallet, at Arbejdsløshedsfonden efter dets Forvisning ingenlunde, hvis den fortsat i kommende Krisetider skal faa Betydning til Støtte for arbejdsløse, kan bære den Udgift, som en saadan Lovgivning vil foranledige.

Mindretallet kan nemlig ikke godkende Rigtigheden af det Udgiftstal — højst 5 Mill. Kr. aarlig —, som er angivet i Bemærkningerne til Lovforslaget, og det føler sig ingenlunde overbevist om, at Udgifterne

vil kunne holdes under denne Grænse, ved den Redegørelse fra Statens Direktorat for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, der som Bilag ledsager nærværende Betænkning. Mindretallet agter ved Lovforslagets fortsatte Behandling i Salen nærmere at begrunde denne sin Opfattelse.

Ved Lov Nr. 124 af 4. April 1928 blev der ydet Støtte til saadanne Kommuner, som i Vinteren 1927—28 havde haft stærkt forøgede Hjælpekasseudgifter til arbejdsløse.

Mindretallet mener, at en tilsvarende Vej muligt bør følges, hvad Udgifterne i Vinteren 1928—29 angaar, hvis det, efter at der er foretaget fornøden Undersøgelse af Aarsagen til Hjælpekasseudgifternes store Vækst, maatte vise sig, at Arbejdsløsheden har haft aldeles overvejende Indflydelse herpaa.

Hvorvidt der med den kommende Vinters Arbejdsløshed for Øje vil blive Begrundelse for at yde særlig Støtte til Kommunerne, er Tiden endnu ikke inde til at afgøre.

Et andet *Mindretal* (Fibiger og C. J. F. Sven) maa indstille Lovforslaget til Forkastelse under Hensyn til, at den herskende Arbejdsløshed ikke har den samme kriseagtige Karakter som i de nærmest foregaaende Aar, og at en Hjælp som den i Lovforslaget paatænkte bør ydes gennem Krisekasser, til hvis Udbygning Mindretallets Parti gentagne Gange har tilbudt sin Medvirken.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Socialministeren*:

I 1ste Stykke, 3die Linie, ændres „Størrelse“ til: „daglig Ydelse“.

Fr. Andersen (Holbæk A.).

Fibiger.

Einer Jensen,
Ordfører.

Jønson.

Krag. Holger Kristiansen,
Sekretær.

J. C. A. Larsen.

Søren P. Larsen.

Lundberg,
Formand.

Nygaard.

Olav Olsen.

Rager.

Schrøder.

C. J. F. Sven.

Vanggaard.